

# Sünnette kurban

**“Kurban kesmenin fazîletleri nelerdir? Peygamber Efendimiz (asm) her sene kurban kesmiş midir? Adak kurbanı borcu olan birisi, kurban bayramında kestiği kurbanı adak yerine sayabilir mi? Veya önceliği hangisine vermeli? Önce adağı mı kesmeli? Her birisinin hükmü nedir? Adak niyetine keserse etinden yiyebilir mi?”**

\* Hazret-i Âişe radiyallahü anhâ rivâyet etmiştir: Resûlullah Efendimiz (asm) buyurdu ki: “İnsanoğlu Kurban Bayramında Allah katında kan akıtmaktan daha makbûl bir amel işlememiştir. O Kurban kıyâmet günü boynuzlarını, kıllarını ve çatal tırnaklarını bile kaybetmeden gelecektir. Çünkü kan yere düşmeden Allah’ın kabûl mahalline düşmektedir. Artık kurbanlar hakkında gönlünüz hoşnut olsun.”<sup>1</sup>

\* Atâ bin Yesâr radiyallahü anh demiştir ki: “Ebû Eyyûb el-Ensârî’ye (ra): ‘Resûlullah (asm) zamanında kurbanlar nasıldı?’ diye sordum. Ebû Eyyûb el-Ensârî (ra) dedi ki: ‘Kişi kendisi için ve evinin halkı için bir koyun kurban eder; onun etinden kendileri yer ve başkalarını da yedirirdi.’”<sup>2</sup>

\* Celebe bin Süheym (ra) bildirmiştir: Adamın biri İbn-i Ömer’e (ra):

“Kurban kesmek vâcip midir?” diye sordu. İbn-i Ömer (ra):

“Resûlullah (asm) ve Müslümanlar kurban kestiler” dedi.

Adam tekrar:

“Kurban kesmek vâcip midir?” diye sordu. İbn-i Ömer (ra) bu defa:

“Sen ne dediğimi anlamıyor musun? Resûlullah (asm) ve Müslümanlar kurban kestiler diyorum. Resûlullah (asm) Medîne’de on sene ikâmet etti ve her sene kurban kesti” dedi.<sup>3</sup>

\* Berâ bin Âzib radiyallahü anh bildirmiştir: Resûlullah (asm) kurban bayramında

bize hitâbette bulunarak:

“Sizden hiçbiriniz bayram namazını kılmadan önce kurban kesmesin” buyurdu.

Bunun üzerine dayım ayağa kalktı ve:

“Yâ Resûlallah! Bu gün etin bol olduğu bir gündür. Bundan dolayı ben aileme, evimin halkına ve komşularıma yedirmek için kurbanımı önceden kestim” dedi.

Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm):

“Yeniden kurban kes!” buyurdu.

Bunun üzerine dayım:

“Yâ Resûlallah! Dişi bir süt oğlağım var ki, et bakımından iki koyundan daha üstündür. Onu kurban edebilir miyim?” diye sordu.

Resûlullah Efendimiz (asm):

“Evet! Onu kes. Çünkü bu diğer kestiğinden daha hayırlıdır ve senin için yeterlidir” buyurdu.<sup>4</sup>

\* Âbis bin Rebîa radiyallahü anh dedi ki: “Mü’minlerin annesi Hz. Âişe’ye (ra) sordum ki: ‘Resûlullah (asm) kurban etlerini üç günden fazla bekletmeyi yasaklar mıydı?’

Hazret-i Âişe (ra):

‘Hayır. Fakat, halktan kurban kesen azdı. Bu yüzden kurban kesmeyenleri yedirmek istemişti. Nitekim biz hayvanın paçalarını kaldırır ve on gün sonra yedik.’<sup>5</sup>

\* Hazret-i Âişe ve Ebû Hüreyre radiyallahü anhümâ bildirmişlerdir: “Resûlullah (asm) Kurban bayramında kurban keseceği zaman iri, semiz, çift boynuzlu, alaca ve yumurtaları burkulmuş iki adet koç alırdı. Bunlardan birisini Allah’ın birliğine ve O’nun elçiliğine şehâdet eden ümmeti için, diğerini de kendisi ve âl-i beyti için keserdi.”<sup>6</sup>

Adak kurbanı ayrı, Kurban Bayramında kesilmesi vâcib olan kurban ayrıdır. Her ikisi de vâciptir; fakat birisi adayan kimse için vâciptir, diğeri gücü yeten kimse için vâciptir. Her ikisinin de sebepleri, illetleri, şartları ve niyetleri farklıdır.

Bir kimse daha önce adamak sûretiyle adak kurbanı kesmeyi kendisine vâcib

kılmışsa, Kurban Bayramını beklemeksizin günü geldiğinde adak kurbanını keser. Adak kurbanını Kurban Bayramı günlerinde kesmesinde bir sakınca yoktur. Fakat kurban bayramında da kesmiş olsa, bu kurbanın etinden kendisi ve âilesi yemeksizin tamamen fakirlere dağıtmalıdır.

Artı imkânı varsa kendisi için kurban bayramına mahsus olmak üzere ayrıca kurban keser. Bu kurbandan ise, kendisi ve âile fertleri yer.

Fakat imkânları kısıtlı ise adak kurbanını, etini âilesiyle ve çocuklarıyla yiyemeyeceği için, sonraya, imkân bulunduğu ilk fırsata bırakır. Adak kurbanını sonraya bırakması Kurban Bayramı için kurban kesmeyeceği mânâsına gelmez. Dilerse ve imkân da bulabilmişse, kurban bayramı için niyet ederek kurban keser.

### **Dipnotlar:**

- 1- İbn-i Mâce, Edâhâ, 3; Tirmizî, Kurban, 1.
- 2- İbn-i Mâce, Edâhâ, 10; Tirmizî, Kurban, 8.
- 3- Tirmizî, Kurban, 9.
- 4- Tirmizî, Kurban, 10; Müslim, Edâhâ, 6; Nesâî, Kurban, 17.
- 5- Tirmizî, Kurban, 1547.
- 6- İbn-i Mâce, Edâhâ, 3122.